

စွယ်စုံမင်းသားကြီး

နှင့်

မဂ္ဂဇင်းဝတ္ထုတိုများ စုစည်းမှု

မြတ်ကိုကို (ရတနာ)

ထုတ်ဝေသူ၏ အမှာ စာ

ရန်အောင်စာပေ(၂) မှ ရသဝတ္ထုတို စာရေးဆရာ မြတ်ကိုကို(ရုက္ခ) ၏ ``စွယ်စုံမင်းသားကြီးနှင့် မဂ္ဂဇင်းဝတ္ထုတိုများ စုစည်းမှု´´ ကို ထုတ်ဝေပါဟု စာရေးသူမှ တောင်းဆိုလာခဲ့ပါတယ်။ လူချင်း မရင်းနှီးသေးပေမဲ့ ကျွန်မ၏ ကျေးဇူးရှင်ဖခင် စာရေးဆရာကြီးကိုယ်တိုင် စာမှုများကို လွယ်အိတ်ထဲ ထည့်ပြီး စာပေတိုက် တစ်တိုက်ဝင် တစ်တိုက်ထွက် ပင်ပင်ပန်းပန်း လိုက်ပြခဲ့ရပါတယ်။ တစ်တိုက်က ပယ်လျှင် နောက်တစ်တိုက်လာပြရရှာပါတယ်။ ကျွန်မတို့ ကလေးဘဝက နေခဲ့တဲ့ ရွှေဂုံတိုင်က အိမ်ကြီးက ကြည့်ရင် အဖေရဲ့ အပြန်ခရီးမှာ ရွှေဂုံတိုင်လမ်း တစ်လျှောက် ကွေ့ချိုးလေးကို အဖေအရောက် သမီးတို့ အပြေးကြိုခဲ့ရတာတွေလဲ ယနေ့တိုင် မမေ့သေးပါ။

အဲဒီအကြောင်းတွေကို သတိရမိပြီး ကိုယ်ချင်းစာမိရာက ကိုမြတ်ကိုကိုရဲ့ ဝတ္ထုပေါင်းချုပ်လေးကို ထုတ်ပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါတယ်။ သူနဲ့ ကျွန်မက မေဂျာ(ရုက္ခ) ချင်း တူတာလည်း တစ်စိတ် တစ်ပိုင်းက ပါဝင်နေပါတယ်။

ဤ စာအုပ်မှာ စာရေးဆရာ၏ အတွေးပုံရိပ်များ နှလုံးသားပုံရိပ်များကို မဂ္ဂဇင်းအသီးသီးတွင် ထည့်သွင်းခဲ့ပြီးဖြစ်ပါတယ်။ ယခုက ပထမအကြိမ်ထုတ်ဝေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ယနေ့ခေတ် လူကြီးလူငယ်များ စိတ်ဝင်စားမယ်၊ စိတ်ကြိုက်ဖြစ်မ

ယ်လို့ လည်း ယုံကြည်မျှော် လင့်မိတယ်။

ဒါကြောင့် လူသားတွေရဲ့ နှလုံးသားကို တိုက်ရိုက်ထိမှန်စေမည့် ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်ကို ထုတ်ပေးခြင်းဖြင့် စာရေးဆရာ မြတ်ကိုကို (ရုက္ခ) ၏ အိမ်မက်ပုံရိပ်ကို အကောင်အထည် ဖော်ပေးလိုက်ပါတယ်။

ကျေးဇူးတင်စွာဖြင့်

(နီနီအောင်)

ရန်အောင်စာပေ - ၂

*

မြတ်ကိုကို (ရုက္ခ) ၏ စွယ်စုံမင်းသားကြီးနှင့်
စေတနာပြုယှက်တစ်ခု
မြေလတ်မောင်မြင့်သူ

ကဗျာရေးခြင်း စာရေးခြင်း၌ သာ ဓမ္မလျော်တတ်သော ကျွန်တော်သည် အမှာ စာရေး ပေးရန်အတွက်မူ အမြဲတစေ လက်ရွံ့နေတတ်ပါသည်။ ဖြစ်နိုင်လျှင် ငြင်းလိုက်ချင်၏။ ငြင်းရန် မသင့်သောအခါ တာဝန်တစ်ရပ်ကဲ့သို့ တူတန်ပီပြင်အောင် အားထုတ်ရပါသည်။ အားထုတ်ရသည် ဆိုကတည်းက စိတ်ရောကိုယ်ပါ ပင်ပန်းရသည် ချည်း ဖြစ်ပါသည်။

စင်စစ်သော် ကျွန်တော်သည် အမှာ စာရေးခြင်း၌ သာယာတတ်သူမဟုတ်ပါ။ အကြောင်းမှာ အမှာ စာရေးသားခြင်းဟူသည် ကျွန်တော်ကျွမ်းဝင်ရာနယ်ပယ် မဟုတ်ဟု ခံယူမိ၍ ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် အမှာ ရေးပေးရန် အကြောင်းတို့ က အမျိုးမျိုး ဖန်လာတတ်သည်။

*

မြန်မာအဘိဓာန်တွင် အမှာ စာဟူသည် စာအုပ်၏ အဦးအစပိုင်း၌ ယင်းစာအုပ်ပါ အကြောင်းအရာနှင့် ပတ်သက်၍ ရေးသားထားချက်ဟု ဖွင့်ဆိုထားပါသည်။ ထို့ကြောင့် အမှာ စာရေးရသူ၏ တာဝန်တွင် ထိုစာအုပ်ပါ အကြောင်း အကြောင်းအရာကိစ္စကလည်း အလိုလို သက်ဝင်လာပါသည်။ ကျွန်တော်ရေးပေးမည့် စာအုပ်ကလည်း ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ် (

မဂ္ဂဇင်းဝတ္ထုတိုစုစည်းမှု) ဖြစ်သည်။ ။

ဝတ္ထုဆိုတာ ဘာလဲ။

ဝတ္ထုဟူသော ဝေါဟာရအနက်ကို ပါဠိ-မြန်မာ အဘိဓာန်၌ ‘အကြောင်း’ ဟူလည်းကောင်း၊ ပါဠိသက် ဝေါဟာရအဘိဓာန်တွင် ‘တစ်စုံတစ်ယောက်၏ အဖြစ်အပျက် အကြောင်းအရာ။ ယင်းကို ရေးသားထားသည့် စာ’ ဟု ဖွင့်ဆိုထားပါသည်။ ။

ဝတ္ထုတိုကို အကြောင်းအရာအလိုက် အမျိုးအစား ခွဲခြားမှုများ ရှိသော်လည်း ပညာရှင်တို့ အဆိုအရ နှစ်မျိုးနှစ်စားသာ ရှိကြောင်း ညွှန်းဆိုထားသည် ကို လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။ ။

(၁) အပျော်ဖတ်အမျိုးအစား

(၂) အလေးအနက်ဖတ် အမျိုးအစား ဟူ၍ ဖြစ်သည်။ ။

အပျော်ဖတ်ဝတ္ထုတို အမျိုးအစားဆိုသည် မှာ ဘဝအတွက် နက်နဲသော အတွေးအမြင်၊ ထိရောက်သော အကျိုးပြုမှုမပါရှိဘဲ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး အပန်းပြေရုံ သဘောထားဖတ်ရသည့် စာမျိုးဖြစ်သည်။ ။

အလေးအနက်ဖတ် ဝတ္ထုတိုအမျိုးအစားများမှာ လက်တွေ့ဘဝ၏ အတွေ့အကြုံ အဖြစ်အပျက် ခံစားမှုများကို ရင်ဆိုင်ရုန်းကန် လှုပ်ရှားနေသခိုက်တွင် ဖြစ်ပေါ်လာ သော အတွေး အခေါ် အာရုံဆန္ဒများကို အဖြစ်အပျက်အထွေထွေနှင့် ဆက်နွှယ်ဝင်စား သုံးသပ်၍ စိတ်ကူး ယဉ်မှုနှင့် အရောင်တင်ဖန်တီးလိုက်သည့် ရသမြောက် အနုပညာပစ္စည်းဖြစ်ပါသည်။ ။

အလေးအနက်ထားဖတ်ရသည့် ဘဝသရုပ်ဖော် ဝတ္ထုတို အမျိုးအစားကို ထပ်ချဲ့လျှင် သုံးမျိုးရနိုင်သည်။ ။ ပထမတစ်မျိုးမှာ ဇာတ်ဆောင်

ကို အားပြုပြီး လူစိတ်လူသဘာ လူမနောက်များကို သရုပ်ဖော်သည့် ဝတ္ထုမျိုးဖြစ်သည်။ ဒုတိယတစ်မျိုးမှာ ဇာတ်လမ်းဇာတ်အိမ်ကို အားပြုပြီး ဘဝအဖြစ်အပျက် ဘဝ၏ လေးနက်မှု ဘဝသဘောတရားများကို သရုပ်ဖော်သည့် ဝတ္ထုမျိုးဖြစ်သည်။ တတိယတစ်မျိုးကား လူမှုအဆောက်အအုံ၊ လူ့အဖွဲ့အစည်းကို အဓိကထားဖွဲ့သည့် ဝတ္ထုမျိုးဖြစ်သည် ဟု မှတ်သားရဖူးပါသည်။

ဝတ္ထုတိုနှင့် ပတ်သက်ရာ ဆက်နွယ်သည့် အကြောင်းတွေကို ပြောရလျှင် ဆုံးနိုင်ဖွယ်မမြင်ပါ။ ပြီးပြည့်စုံခြင်းလည်း မရှိနိုင်ပါ။ သေချာသည်မှာ လူသည် လူအကြောင်းကိုစိတ်အဝင်စားဆုံး သတ္တဝါ ဖြစ်၏။ လူသည် လူအကြောင်းကို စိတ်ဝင်စား၍ ဝတ္ထုရေး၏။ ထို့ကြောင့် လူအကြောင်းကို စိတ်ဝင်စားသော လူတွေက ဝတ္ထုဖတ်ကြသည်။ သို့ပါ၍ ဝတ္ထု၊ ကဗျာ၊ ဆောင်းပါး၊ အက်ဆေးစသော စာပေအမျိုးမျိုးတွင် ဝတ္ထုဖတ်သူက အများ ဆုံး ဖြစ်ရချေသည်။

*

မြတ်ကိုကို (ရက္ခ) ၏ စွယ်စုံမင်းသားကြီးနှင့် မဂ္ဂဇင်းဝတ္ထုတိုများ စုစည်းမှုစာအုပ်တွင် ဝတ္ထုတို ၂၂ပုဒ် တိတိ ပါဝင်၏။ ဝတ္ထုတိုအားလုံးသည် မဂ္ဂဇင်းများမှာ ပါပြီးသားချည်း ဖြစ်၏။ ကလျာမဂ္ဂဇင်း၊ မဟေသီမဂ္ဂဇင်း၊ ရတီမဂ္ဂဇင်း၊ ဗြူးတီးမဂ္ဂဇင်း၊ ပေဖူးလွှာမဂ္ဂဇင်း၊ မုခမဂ္ဂဇင်း၊ ရုပ်ရှင်တေးကဗျာမဂ္ဂဇင်း၊ စရဏမဂ္ဂဇင်း၊ ရွှေအမြူတေမဂ္ဂဇင်း၊ စုံနဲ့သာမဂ္ဂဇင်း၊ FAMILY မဂ္ဂဇင်းတို့ ဖြစ်ကြ၏။

နာမည်ရမဂ္ဂဇင်းများ ဖြစ်သလို၊ နာမည်ရ အယ်ဒီတာများကို ဖြတ်သန်းထား သော ဝတ္ထုတိုများ ဖြစ်၍ သူ့လက်ရာ ခပ်ညံ့ညံ့ထဲက မဟုတ်နိုင်တာတော့ သေချာသည်။ သူသည် ရေးအားကောင်းသလို ပို့အားကောင်း

သူလည်း ဖြစ်သည်။ ။ ဒီကနေ့ စာရေးသူ ကဗျာရေးသူအချို့၏ ဘယ်အယ်ဒီတာစားပွဲမှ ဖြတ်စရာမလိုဘူးဟု ငါ့မြင်းငါ့စိုင်း အွန်လိုင်းရောက်ရာ က်ဆိုသော မာန်ကလေးတထူထူနှင့် အလံကလေးတလူလူ လွှင့် စာပေ ခေတ်သစ် တစ်ကိုယ်တော်များ နှင့် စာလျှင် သူ့ရိုးသားမှုနှင့် သူ့ဝိရိယကို တော့ လေးစားချီးကျူးရမှာ ဖြစ်ပါသည်။ ။

သူ့ဝတ္ထုတော်တော်များများကို ကျွန်တော်ဖတ်ပြီးသားဖြစ်၍ စုံစေ့အောင် အကျယ်မဖွင့်လို တော့ပါ။ အမှတ်ထင်ရှိသော ဝတ္ထုလေး သုံးပုဒ်မျှလောက်သာ ပြောကြည့်ချင်ပါသည်။ ။

ဖယောင်းရုပ်ကလေးများ ၏ အနာဂတ်ဝတ္ထုမျိုးက လူတိုင်းရေးဖြစ်ခဲ့မည့် ဝတ္ထုဖြစ်သည် ကိုတွေ့ရသည်။ ။ မြန်မာစကား၌ အသွားမတော်တစ်လှမ်း၊ အစားမတော်တစ်လုပ်၊ စကားမတော်တစ်ခွန်းဟု ဆိုရိုးရှိပါသည်။ ။ လူကြီးတွေက ကလေးတွေရှေ့တွင် မဆင်မခြင် ပြောတတ်ဆိုတတ်ကြသည် ကို ကလေးက အဟုတ်မှတ်၍ အတုခိုးတတ်ပုံ အတုယူလွဲတတ်ပုံကို ညင်ညင်သာသာလေးဖြင့် ဖွဲ့ဆိုသွားပုံမှာ သဘောကျစရာကောင်းသည်။ ။

ဤဝတ္ထုမျိုးက အပြောမတတ်လျှင် ဖွယ်သွားတတ်ပါသည်။ ။ စာရေးဆရာ၏ အပြောနှင့် အပြကွက် တိကျ၍ လှပသွားသည် ဟု ထင်မိသည်။ ။ သည့် ထက်အရေးကြီးသည် က စာရေးဆရာ၏ စေတနာပဲဖြစ်သည်။ ။ ဘယ်လိုစေတနာလဲ။ ဖယောင်းလိုအရွယ်မျိုးလေးမှာ ပုံသွင်းမှားသွားမည်ကို စိုးရိမ်ကြောင့် ကြသည့် စေတနာဖြစ်သည်။ ။ ယနေ့ကာလလို တိုးတက်သော ခေတ်မီနည်းပညာ တွေကို အလွဲသုံးရင်း အတုခိုးလွယ်သော ကာလမျိုး၌ လိုအပ်သော ဝတ္ထုမျိုးဖြစ်ပါသည်။ ။

‘‘အလှည့်ရောက်တော့ နွဲ့ကြည့်ချင်သေးတယ်’’ ဝတ္ထုက ရွှေအမြြ

တေ မဂ္ဂဇင်းတွင် ပါခဲ့သော ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ဖြစ်သည်။ သူတစ်ပါးအပေါ် မကောင်းကြံမိ၍ မိမိအလှည့်တွင် လည်း ထိုသို့ပင် မကောင်းကြံလေမလားဟူသော သံသယစိတ်ကိုလှအောင် ရေးဖွဲ့ထားသည့် ဝတ္ထု ဖြစ်၏။ တစ်နည်းဆိုရလျှင် မယားကြီးအပေါ် မကောင်းခဲ့သည့် မုဆိုးဖိုတစ်ဖြစ်လဲ မြက်နုကြိုက် နွားအိုကြီးတွေ၏ ချစ်ဒုက္ခဟု လည်း ဆိုနိုင်မည်ထင်သည်။ ။

လင်အိုကြီး၏ သံသယကို ဇာတ်သိမ်းခါနီး အထွတ်အထိပ်အထိပ်အထိ ပိပိရီရီ ဆွဲခေါ်သွားပြီး ဇာတ်သိမ်းခါနီးကျမှ ဖြုန်းဆို မထင်မှတ်သည့် လှည့်ကွက်ကလေးဖြင့် ဖြေပြလိုက်ပုံက လှပါသည်။ ။ သံသယအထုံးတွေ ပြောသွားသည် နှင့် အတူ ကံကောင်းဆိုသည့် ခွေးကလေးကိုပါ ဘေးမဲ့ပေးလိုက်ပုံက ဝတ္ထုအနားသပ်ကိုပို၍ ကြွသည် ဟု ထင်မြင်မိသည်။ ။ ဤဝတ္ထုကို ဖတ်ပြီး ကျွန်တော်တို့ လောကထဲက သံသယကြောင့် မလွတ်လပ်နိုင်ရှာသေးကြသည့် တစ်နွယ်ငင် တစ်စင်ပါတွေကိုပါ ဖြေလျော့ခွင့်လွတ်ပေးလိုက်လျှင် ဘယ်လောက်ကောင်းမလဲဟု စာဖတ်သူတစ်ယောက်အနေဖြင့် တောင့်တနေမိသည်။ ။

‘‘စွယ်စုံမင်းသားကြီး’’ ဝတ္ထုသည် ကလျာတွင် ပါပြီးသားဖြစ်သလို ဤဝတ္ထု တိုစုစည်းစာအုပ်၏ ခေါင်းစီးလည်း ဖြစ်၏။ ကျွန်တော့်အကြိုက်ဆုံးဝတ္ထုဟု လည်း ပြောလို့ ရ၏။ ဝတ္ထုကိုစဖွင့်ကတည်းက တစ်ပုဒ်လုံးနီးပါး အရူးတစ်ယောက်၏ ဘဝသရုပ်ဖော် ရိုးရိုးဝတ္ထုပဲဟု ပြောရမလို ဖြစ်၏။

ဇာတ်လမ်းဆုံးတော့မှ ပင် ဝတ္ထုဆရာ၏ နိမိတ်ပြဝါကျတစ်ကြောင်းကို သွားတွေ့၏။ သေသူအရူး၏ အနီးတွင် မသေခင်က ဝတ်ထားခဲ့သော အင်္ကျီ ပုဆိုးနှင့် ဖိနပ်တို့ ကိုချွတ်၍ သေပွဲဝင်ပုံကိုရေးပြ၏။ လူ့လောက

ထဲသို့ လက်ဗလာ၊ ခြေဗလာ၊ အဝတ်ဗလာဖြင့် ဝင်လာခဲ့ကြ၏။
ထွက်သွားတော့လည်း ထိုနည်းလည်းကောင်းပင် ဖြစ်၏။

စွယ်စုံမင်းသားကြီး သေပွဲဝင်သွားပုံသည် ပညာရှိအမတ်ကြီးဦးပေါ်
ဦး သေဆုံးချိန်တွင် လက်တစ်ဖက်အပြင်ထုတ်သွားသဲ့သို့ အားလုံးလက်
ဗလာနဲ့ သွားရတာပါပဲဟု ပြောနေသယောင်၊ တချို့သော တရားမရှိ
သေးသည့် သူတို့ ကို တရားပြသွားသလိုနှယ် ရှိလေတော့သည် ဟု ဝတ္ထု
ကို အဆုံးသတ်လိုက်၏။ သရော်ဟန်ငွေ့ငွေ့နှင့် ညင်သာ၏။ သည်
တော့မှ ကျွန်တော်တွေးမိသည် ။ တချို့သော တရားမရှိသေးသည့် သူဆို
တာ ကျွန်တော်လား၊ ခင်ဗျားလား၊ သူလား၊ သူတို့ လား၊ ဘယ်သူတွေလဲ
။ ဝတ္ထုကဆုံးသွားခဲ့ပြီ။ ကျွန်တော့်မှာ တွေးကောင်းဆဲ။

လောကလူ့ဘုံအကြောင်း ရေးဖွဲ့ကြရာ၌ ရေးဖွဲ့သည့် ဝတ္ထုသည် သာ
ဖတ်၍ ဆုံးသွားသော်လည်း တွေးလက်စ မဆုံးသေးသော ဝတ္ထုမျိုးကို ဝ
တ္ထုကောင်းဟု သတ်မှတ်မည် ဆို လျှင်.....။

*

မြတ်ကိုကို(ရုက္ခ) ၏ မဂ္ဂဇင်းဝတ္ထုတို စုစည်းမှုစာအုပ်သည် စာရေး
သူ၏ စေတနာ ပြဋ္ဌာန်းချက်တစ်ခုဖြစ်သည် ဟု ဆိုလျှင် ထိုပြဋ္ဌာန်းချက်
အတွက် ကျွန်တော်၏ အမှာ စာသည် လည်း တစ်စုံတစ်ရာသော စေတ
နာပြယုဂ်တစ်ခုဟု သာ ဆိုလိုက်ချင်ပါသည် ။

မေတ္တာဖြင့်

မြေလတ်မောင်မြင့်သူ

(၂၅.၁၀.၂၀၁၅)

*

ဆရာမြတ်ကိုကို(ရက္ခ) အတွက် အမှတ်တရစကား

ဆရာမြတ်ကိုကို (ရက္ခ) က သူ့ဝတ္ထုတိုပေါင်းချုပ်အတွက် အမှာ စာရေးပေးဖို့ တောင်းဆိုသည်။ ကျွန်တော်က ‘မရေးပါရစေနဲ့ ဆရာရယ်’ ဟု ဈေးဆစ်သည်။ ဟန်လုပ်ပြောခြင်း မဟုတ်ရပါ။ သူတထူးအတွက် အမှာ စာရေးရလောက်အောင် မိမိကိုယ်မိမိ ဝမ်းစာမပြည့်သေးဟု ယုံသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ‘ဒါဆိုလည်း အမှတ်တရ စကားလေးတော့ ရေးပါ’ ဟူ၍ ကျွန်တော်တို့ ဈေးတည့်သွားပါသည်။ ဆရာမြတ်ကိုကို က ကျွန်တော့်ကို အယ်ဒီတာ တစ်ယောက်အနေဖြင့် သော်လည်းကောင်း၊ သူ့ဝတ္ထုတိုများကို အများ ဆုံး ဖတ်ရသူတစ်ယောက်အနေဖြင့် သော်လည်းကောင်း ကျွန်တော့်ထံမှ အမှာ စာရေးပေးခြင်းကို အလိုရှိဟန်တူပါသည်။ ကျွန်တော်စဉ်းစားမိသည် မှာ အမှာ စာအတောင်းခံရခြင်းသည် အနည်းနှင့် အများ ဆိုသလို အထင်ကြီးမှုတစ်စိတ်တစ်ဒေသတော့ ပါဝင်လိမ့်မည်။ ထိုသို့သာဆိုလျှင်ဖြင့် ဆရာမြတ်ကိုကို ကျွန်တော့်ထံမှာ အမှာ စာတောင်းခြင်းသည် မှားနေပြီ။ ကျွန်တော့်ထံမှာ အထင်ကြီးစရာ တစ်ရွေးသားမျှ မရှိသည် ကို ကျွန်တော့်ကိုယ်တိုင် အသိဆုံး မဟုတ်ပါလား။

တကယ်တော့ အယ်ဒီတာဘဝသည် ကျွန်တော့်ရွေးချယ်မှု မဟုတ်ခဲ့ပါ။ ကျွန်တော်သည် လွတ်လပ်စွာ စာပေရေးသားခြင်းဖြင့် ရပ်တည်လိုသူသာ ဖြစ်ချင်ခဲ့သူ။ သို့သော် ကျွန်တော့်ဘဝက ကျွန်တော့်ကို ထိုမျှ စွန့်

စားခွင့် မပေးခဲ့။

အယ်ဒီတာထံ စာမူပို့ပြီး မကြာမကြာ ဖုန်းလှမ်းဆက်၍ မေးမြန်းတတ်သော စာရေးသူတစ်ယောက်အဖြစ် ဆရာမြတ်ကိုကိုနှင့် ကျွန်တော် စတင်သိကျွမ်းခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။ ကျွန်တော်က စမ်းချောင်းဘက်တွင် ရွှေပြောင်းနေရခိုက် မြေနီကုန်းတွင် နေသော ကိုမြတ်ကိုကိုနှင့် လူချင်းပါ တွေ့ဆုံကျွမ်းဝင် ဖြစ်ခဲ့ကြသည်။ ။ ထိုစဉ်ကာလ သူ့ထံမှာ အသက်အန္တရာယ်ကိုပင် ထိပါးနိုင်သော ရောဂါကြီး ၃မျိုးခန့် ခံစားနေရချိန်၊ သူ့ကိုယ်သူလည်း အသက်မရှည်တော့ဟု စိတ်ဓာတ်တွေ မြေကြီးထိမခန်း ပြုဆင်းနေချိန်။ ကျွန်တော် သူနှင့် မကြာမကြာ တွေ့ဖြစ်ပါသည်။ ။ ပြင်သစ်ဧည့်လမ်းညွှန်လည်း လုပ်ပြီး၊ ပြင်သစ်ဘာသာပြန်ဝတ္ထု၊ ဆောင်းပါးများ ရေးနေသူ ဆရာစောနိုင်ဦး ကလည်း ကြည့်မြင်တိုင်သားဆိုတော့ အဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက်တိုးကာ ကျွန်တော်တို့ ၃ ယောက် အနီးစပ်ဆုံး တွဲမိကြပါသည်။ ။ တစ်ခါတစ်ရံ စမ်းချောင်းသားကဗျာဆရာဇော်လူစိမ်းလည်း ပါတတ်သည်။ ။ ကျွန်တော်က ကိုမြတ်ကိုကိုအား စာတွေများများ ရေးဖို့ တိုက်တွန်းရုံမှ အပ ထူးထူးခြားခြား အားမပေး နိုင်ခဲ့ပါ။ သို့သော် ဒါကပင် သူ့အတွက် ခွန်အားဖြစ်ခဲ့ဟန် တူပါသည်။ ။ သူ ဝတ္ထုတွေ အဆက်မပြတ် ရေးသည်။ ။ ၂ နှစ်ခန့်အတွင်း ဝတ္ထုတိုပုဒ်ရေ ၄၀ ကျော် မဂ္ဂဇင်းအသီးသီးမှာ ဖော်ပြခံခဲ့ရသည် ကို ကြည့်လျှင် သူ့ရေးအားကိုခန့်မှန်းနိုင်ပါသည်။ ။ နောင်အခါ ကျွန်တော်ကပင် စကားတစ်မျိုးပြောင်းပြောရသည် အထိ မြတ်ကိုကို(ရုက္ခ) လူသိပြီ အပုဒ်ရေအများကြီးရေးနိုင်ဖို့ ထက် တစ်ပုဒ်ချင်းအပေါ် ပို၍ အားစိုက်ဖို့ လိုပြီဟူ၍။ ။ မယုံနိုင်စရာ သူ့ကျန်းမာရေးလည်း ပြန်လည်ထူမတ်လာသည်။ ။

ကျွန်တော့် မဂ္ဂဇင်းအတွက် ပေးသော ဝတ္ထုများ သာမက အခြားမဂ္ဂ

ဇင်းများ သို့ ပို့သော ဝတ္ထုများ ပါမကျန်၊ သူရေးသမျှဝတ္ထုအားလုံးနီးပါး ကျွန်တော့်ဖတ်ခွင့်ရခဲ့သည် ။ အယ်ဒီတာ တစ်ယောက်အနေဖြင့် မိမိထံ ရောက်လာသမျှ စာမူအားလုံးကိုဖတ်ချင်သည် ဖြစ်စေ၊ မဖတ်ချင်သည် ဖြစ်စေ အလုပ်သဘောအရ ဖတ်ကိုဖတ်ရသည် ။ ဆရာမြတ်ကိုကို၏ ဝတ္ထုများ နှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော်သတိပြုမိသောအချက်မှာ စာရေး အားကောင်းသလို၊ စာရေးကောင်းသူလည်း ဖြစ်သည် ဆိုသည့် အချက် ပင်။ စာရေးသူတစ်ယောက်အတွက် ထိုအချက်က အရေးကြီးပါသည် ။ ထစ်ငေါ့နေသော အဆီအငေါ့ မတည့်သော စကားပြေကို မည်သည့် အယ်ဒီတာမျှ မဖတ်ချင်ပါ။ ဆရာမြတ်ကိုကိုက ထိုတစ်ချက်တည်းနှင့် ပင် မဂ္ဂဇင်းတိုင်းမှာ အောင်မှတ်ရခဲ့သည် ။ ဝတ္ထုတိုကောင်း တစ်ပုဒ်၏ အင်္ဂါ ရပ်တွေကတော့ အများကြီးပါ။ ကျွန်တော့်အတွေ့အကြုံ တစ်ထွာတစ်မိုက်မျှနှင့် ကျွန်တော်လည်း ပြည့်စုံအောင် မဖွင့်ဆိုတတ်။ ကျွန်တော်သူကို မကြာမကြာ သတိပေးရသော အချက်ကတော့ ဝတ္ထုတို တစ်ပုဒ်အတွက် တင်ပြပုံအပိုင်းနှင့် အကြောင်းအရာပိုင်းကို ဂရုစိုက်ရန်ဖြစ်သည် ။ မည်မျှစကားပြေချောမွေ့နေသည် ဖြစ်စေ၊ တင်ပြပုံနှင့် အကြောင်းအရာက သမားရိုးကျဆန်နေသည် ချည့်ဆိုလျှင်လည်း ကြာလာလျှင် စာဖတ်သူ၏ စိတ်ဝင်စားမှု လျော့နည်းသွားတတ်ပါသည် ။ ‘ ‘ဒီဆရာရေးမှ ဖြင့်ဒါပဲဖြစ်မှာ ပါ ‘ ‘ ဟူ၍ တံဆိပ်ကပ်ခံရပါသည် ။

ယခုနေရာတွင် စကားမစပ် ‘ ‘အားလုံးသမ္မတ’ ‘ ဟူသော သူဝတ္ထုတိုတစ်ပုဒ်အကြောင်း နည်းနည်းပြောချင်ပါသည် ။ ထိုဝတ္ထုက ယခုစုစည်းမှုတွင် တော့မပါ။ ၂၀၁၅ နိုဝင်ဘာ ကလျာမဂ္ဂဇင်းတွင် ကျွန်တော်ရွေးချယ်ခဲ့သော ဝတ္ထုဖြစ်ပါသည် ။ ထိုဝတ္ထုမှာ သူပေးလိုသော ‘မက်ဆေ့ချ်’ က လူသားအားလုံး သာတူညီမျှ ဖြစ်စေချင်သည် ။ ဒါပဲ။ သို့သော် တင်ပြပုံအပိုင်းမှာ သူ အားထုတ်ထားသည် ။ လတ်တ

လော ခေတ်အခြေအနေကို ထင်ဟပ်သည်။ သမားရိုးကျမှ လမ်းခွဲထွက်သည် ဟု ကျွန်တော် ကောက်ချက်ဆွဲထားပါသည်။

အမှတ်တရ စကားဟူသော ခေါင်းစဉ်အောက်တွင် ကျွန်တော်က ဆရာမြတ်ကိုကို၏ ဝတ္ထုများကို ဝေဖန်ညွှန်းဆို လိုရင်းအလျဉ်းမရှိဘဲ ဆရာမြတ်ကိုနှင့် အမှတ်တရအဖြစ်အပျက် ကလေးများ သာလျှင် ရေးလိုရင်းဖြစ်ပါသည်။ စာရေးသူတစ်ယောက်အတွက် စာပေသည် ပင်လျှင် ဘဝဖြစ်သည်။ သူပုဂ္ဂိုလ်ရေးနှင့် သူ့စာပေသည် နှစ်ကိုယ်တစ်စိတ် ဖြစ်သည်။ ဆိုချင်သည် မှာ ဆရာမြတ်ကိုကို (ရက္ခ) အတွက် ကျွန်တော်အမှတ်တရများ သည် ကျွန်တော်နှင့် ဆက်စပ်မိသော ဆရာမြတ်ကိုကို၏ စာပေဘဝ အမှတ်ရချက်များ သာလျှင် ဖြစ်သည်။

စာပေချစ်မြတ်နိုးသူအားလုံးသို့ ကျေးဇူးတင် လေးစားလျက်

ဇူးကျော်

*